

Rugzak

Het is een uitdrukking geworden. Je hebt een heel rugzakje of je draagt een zwaar rugzakje. Dat zijn dan meestal de negatieve herinneringen. De leuke herinneringen worden er niet mee bedoeld. Hoe is het met uw rugzak? Is die zwaar van droeve feiten, snijdt hij in uw schouders of kunt u het af en toe delen met een ander of de Ander?

Ik moet bij rugzak altijd denken aan Jezus die spreekt over een zacht juk en lichte last. Voelt u zich (met rugzak en alles gedragen of denkt u dat u zelf uw lasten moet dragen?)

Rugzakken zijn handig, je hebt je handen vrij en van kampeerdersuitrusting zijn ze inmiddels haast mode of trendy geworden voor oud en jong.

Kleindochter had een klein rugzakje. Daar ben je klein voor. Nu moet ze veel naar school meenemen in deze tijd. Ouders mogen niet binnen dus alles los en vast van sloffen tot fietshelm, laarsjes en regenbroek, boterhammen en drinkfles alles moet mee.

Ze werd 6 jaar dus op haar verjaarslijstje kwam een grote rugzak.

Daar ben je Opa en Oma voor. Ik stortte me enthousiast op deze uitdaging en kocht in de dorpsschoenen- en wandelwinkel de ultieme grote meisjes rugzak. In een vrolijke kleur. Ook opvallend in het verkeer. Jarig was ze.

Feest buiten in de snerpemde wind, af en toe een forse bui, einden uit elkaar

trachtten wij grootouders de moed erin te houden. Zingen en proberen een kaarsje op de taart aan te krijgen. Uitblazen was het probleem niet. 6 jaar dan ben je een groot! Vindt kleindochter, maar wat is ze nog kwetsbaar. Hoe zal het gaan met dat rugzakje, letterlijk en figuurlijk?

Ik schreef een mooie brief bij de rugzak. Het is een gedicht van Karel Eykman uit het prachtige boek 'Een knipoog van u zou al helpen'. Bij iedere Psalm een gedicht.

Wat ik koos gaat over Psalm 1.

*gelukkig diegene die niet meegaat
met de raad van de boosdoeners
die op de weg van de zondaars niet stilstaat
die waar spotters neerzitten niet neerzit.*

Een raad om sterk in je schoenen te staan.
Dat is een mooie raad als je 6 jaar wordt en ook voor ons allen.

Dit is het gedicht van Karel Eykman

Tegen beterweters in

*Je rijdt de straat uit
tegen het ochtendlicht in.
Je recht je rug
om de rugzak aan je schouders.
Je kijkt niet om
je richt je blik recht vooruit.
Zo fiets je naar school.*

*Als ik je zo zie
ben ik zo trots op jou.
Ik zou je mee willen geven:
blijf nieuwsgierig en blijf overeind.
Ga met open ogen de wereld tegemoet.
Blijf niet hangen bij de slappe hap van vlotte babbels.
Maar ga de weg van de moedige eerlijkheid
dan ben je op de goede weg.*

*Ga zonder vrees tegen beterweters in.
Wat je ook doet, doe er goed aan.
waar je ook heengaat, je komt er wel.*

*Zo fier als je bent, moet je blijven.
Zo zal ik je ook altijd onthouden.
Je moet je houden aan het lef dat je al hebt.*

*Zie ik je zo wegfietsen
dan heb je mijn zegen.
Daar moet je het mee doen.
Maar kijk je wel uit bij dat kruispunt?*

ds. Agnes Hana